

Vechiul legământ și pierderile colaterale

8 iunie 2004

Robert J. Wieland

De ce atâția tineri, care aleg cu sinceritate să Îl urmeze pe Isus și sunt botezați, se răcesc de biserică și se izolează de ea mai târziu? Este ușor să dăm vina pe ei: „Nu au rămas statornici, nu au perseverat, nu au ascultat, nu au citit Biblia suficient, nu s-au rugat suficient,” etc. Dar erau sinceri atunci când s-au predat! Și, fiind tineri, mințile lor erau ușor impresionabile.

Cândva, pe parcurs, au cules idei care au germinat și i-au condus la descurajare. Toate întrunirile, petrecerile, taberele și sporturile prin care se intenționa ca acești tineri să fie legați afectiv de biserică au sfârșit prin a-i ține la un nivel adolescentin. O porție de zece zile de „lucrare misionară” în locuri ca Mexic sau Honduras i-a încurajat să creadă că și-au făcut datoria, întocmai cum și-au făcut tema la geometrie.

Epistola lui Pavel către Galateni ne dă o idee despre ceea ce este în neregulă: La un moment dat ei au absorbit în mințile lor impresionabile ideile vechiului legământ. Și poate că nu este vina lor! În Galateni Pavel reduce „trigonometria” evangheliei la o idee limpede ca și cristalul: Noul legământ a fost promisiunea cu sens unic a lui Dumnezeu către Avraam și urmașii lui de a le oferi întregul pamânt creat din nou ca „o moștenire veșnică” și neprihănirea necesară pentru a-l moșteni „în Hristos.” Vechiul legământ a fost promisiunea poporului la muntele Sinai de a asculta cu credință: „Vom face tot ce a zis Domnul” (Exodul 19:8).

Vechiul legământ a devenit teza fundamentală a înțelegerii de către poporul Israel a adevărului lui Dumnezeu, înțelegere care până la urmă a culminat cu omorârea lui Mesia. Astfel, istoria lui Israel demonstrează că legământul „de pe muntele Sinai naște robie” (Gal. 4:24).

Toate eforturile de a întipări „promisiunile” vechiului legământ în mințile copiilor și tinerilor sunt menite „să conducă la robie” în experiența lor spirituală. O scriitoare înțeleaptă spune: „Cunoașterea promisiunilor încălcate și a angajamentelor anulate îți slăbește încrederea în propria-ți sinceritate și te face să simți că Dumnezeu nu te poate accepta” (SC 27).

Dumnezeu nu ne cere să-l promitem că vom fi neprihăniți; El ne cere să credem promisiunile pe care ni le-a făcut.